

16 ΙΟΥΛΙΟΥ 2023

† ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

«Τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (451)». Ἀθηνογένους ἱερομάρτυρος (†311).

Ἦχος πλ. α'. Ἑωθινὸν Γ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέριον, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῶσαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ

ὕψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου γ' καὶ Ἀνατολικά γ' καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων δ' προσόμοια.

Ἦχος Πα φ

Κ^{Πα} υ ρ ι ι ε ε κ ε ε κ ρ α α α ξ α α π ρ ο ο ς σ ε
 ε ι σ α κ ο υ ο υ σ ο ο ο ν μ ο υ ε ι σ α κ ο υ σ ο ο ο ν μ ο υ
 Κ υ υ ρ ι ι ι ε Κ υ ρ ι ε ε κ ε ε ε κ ρ α
 ξ α α π ρ ο ο ο ς σ ε ε ι σ α α α α κ ο υ σ ο ο ν
 μ υ π ρ ο ο ο σ χ ε ς τ η φ ω ν η η η τ η η ς δ ε η η η
 σ ε ω ω ω ω ς μ ο υ ε ν τ ω κ ε κ ρ α γ ε ν α ι μ ε
 ε π ρ ο ο ο ς σ ε ε ι σ α κ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κ υ υ ρ ι ι
 ε

Κ^{Πα} α τ ε υ θ υ ν θ η τ ω η π ρ ο ο ο ο σ ε υ ε υ
 χ η η η μ ο υ ω ς θ υ μ ι α α μ α α ε ν ω ω ω π ι
 ο ο ο ο ν σ ο υ ε π α ρ σ ι ς τ ω ω ω ω ν χ ε ι ρ ω
 ω ω ν μ ο υ ο υ θ υ σ ι ι α ε ε ε σ π ε ε ρ ι ι ν η
 η ε ι σ α κ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κ υ υ ρ ι ι ε

Ἡ Στιχολογία.

χ

Η^{Πα} ο υ Κ υ ρ ι ε φ υ λ α κ η ν τ ω σ τ ο μ α τ ι ι μ ο υ κ α ι

θυρανπερι ο χηςπερι τα χειλη μου ^{u q̇}

Mη εκ κλινης την καρδιαν μου εις λογους

πονηρι ια σου προφασι ζεσθαι προφασεις εν αμαρ

τι ιαις ^{u q̇}

Σ^{Πα}υν ανθρωποις εργαζομενοις την ανομι

ια αν και ου μη συνδυασωμε τα των εκλεκτων αυ

των ^{u q̇}

Π^{Πα}αι δευσει με δικαιοσ εν ελεει και ελεγεξει

με ^{Δ δλ} ελαιον δε αμαρτωλου μη λιπα να ατωτην κεφα

λη ην μου ^{u q̇}

Oτι ετι και η προσευχη μου ενταις ευδοκι

αις αυτων ^{u q̇} κατεποθησαν εχομενα πετρασ οι

κριται αυτων ^{u q̇}

Aκουσονται τα ρηματα α μου οτι ηδυν

θησαν ^{Δ δλ} ωσει παχος γης ερρα γη επι της γης ^{Δ δλ} διε

σκορπισθητα οστα αυτων παρα τον Ααδην ^{u q̇}

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλ
μοι οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
χη ην μου

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη
σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων
την α νο μι ι αν

Π ε σουν ται αι εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ
θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω
νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γγε λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το Πνευ μα μου και συ
εγ νωστας τρι βους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε

κρου ψαν πα γι δα μοι ^{u q̇}

Κ^{Δι} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον ^{Δ δ̇}

^{Πα} και ουκ ην ο ε πι γι νωσκωνμε ^{u q̇}

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο

εκ ζη τωντην ψυ χη ην μου ^{u q̇}

Ε^{Κε} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα ^{ν' 22} συ ει

η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζωντων ^{u q̇}

Π^{Κε} ρο ο σχε σπρος την δε η σι ιν μου ^{ν' 22} ο ο τι

ε τα πει νω θην σφοδρα ^{u q̇}

Ρ^{Δι} υ σαιμε εκ των κα τα δι ω κοντων με ^{Δ δ̇} ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ^{u q̇}

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου ^{Δ δ̇} ^χ του ε ξο

μο λο γη σασθαιτω ο νο ο μα τι ι ι σου ^{π q̇}

Δ^{Πα} ι α του τι μι ου σου Σταυ ρου ου Χρι ι ι

στε ^{u q̇} δι ι α α βο ο λον η η η η η

σχυ υ υ υ νας ^{Κε} και δι α της Α να στα σε
 ω ω ω ως σου ^{Δι} το κε ε εν τρο ον ^{Πα} της α μαρ τι
 ι ι ας η ημ βλυ υ υ νας και ε ε σω ω ω
 σα ας η η μας ^{Κε} εκ των πυ λω ω ων του θα
 να α α α του ^{Πα} δο ξα ζο μεν σε μο νο γε ε νε
 ε ε ες ^{Δι}

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ^{Δι} ^Χ ε ως ου αν τα α

πο δω ω ως μοι ^{Κε}
Ο ^{Πα} την Α να στα σιν δι δους τω γε νει των α αν
 θρω ω ω πων ως προ βα α τον ^{Δι} ε πι σφα γη η ην
 η η η η η χθη ^{Κε} ε φρι ι ξα αν του ου τον οι οι
 α α αρ χον τε ες του Α α α α δου ^{Δι} και ε πηρ
 θη η σαν πυ υ λαι ο δυ υ νη η η η ραι ^{Κε} ει σε
 λη λυ θε γαρ ο Βα σι λευς της δο ο ο ξη ης Χρι ι
 ι στος ^{Δι} λε ε γων τοις εν δε σμοι οις ε ξε ε ε
 ε ελ θε ε ε ε τε ^{Πα} και τοις εν τω σκο τει α να

καλυπτεεσθε

Στίχ. γ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε,
 ει σα

κουσον της φωνη η ης μου

Mεγαθαα αυμα ο των α ο ρα των

Κτι ι ι στης διαφι λαν θρω πι αν σα ρκι πα α

θων α νε ε στη ο ο α θα α α α να α α

α τος δευ τε πα τρι αι αι αι των ε ε θνων του ου

τον προ σκυ νη η η η σω ω ω μεν τη γαρ αυ

του ευσπλα αγ χνι ι ι α εκ πλα α α νης ρυ

σθε ε ε εν τες εν τρι σιν υ πο στα σε σιν ε ε ε

να α θε ε ον υ μνιν με ε μα θη η κα α μεν

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα
 εις την φω

νην της δε η η σε ω ω ως μου

Eσπε ρι νην προ σκυ νη σιν προσ φε ρο μεν σοι τω α

νε σπε ε ε ρω ω φω ω τι τω ε πι τε λει των

αι αι ω ω ω νων ^Δως εν ε σοπτρωδι α σαρκ ο ος λα

αμ ψαν τι ι τω κο ο ο ο σμω ^{Κε} και με ε χρι ισ

Α δου κα α τελ θο ο ο ον τι ^{Πα} και το ε κει σε

σκο ο ο τος λυ υ σα α αν τι ^{Κε} και το φως της α

να στα σε ε ωσ τοις ε ε θνε σι ι δει ει ει ξα α α

αν τι ^{Πα} φω το δο τα Κυ ρι ι ε δο ο ξα α σοι ^Δ

Στίχ. ε΄. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται; ^Δ ^Χ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος

ε ε ε ε στιν ^Π

Τ ^{Κε} ον αρ χη γον της σω τη ρι ας η μων Χρι στο ον δο

^Μ ξο ο λο ο γη η η σω ω ω μεν ^{Κε} αυ του γαρ εκ ^{Δι}

νε κρων α να στα αν τος κο σμος εκ πλα α νης σε

ε σω ω ω σται ^{Κε} χαι ρει χο ρο ος Α αγ γε ε λων φε

ε ε ευ γει δαι μο νων πλα α α νη ^{Πα} Α δαμ πε

σων α νι στα α ται δι α α βο λο ος κα τη ηρ γη η

ται ^Δ

Στίχ. ς΄. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,

ηλ πι σεν η

ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

Ο ι της κου στω δι ασ ε νη χουν το υ πο των

πα ρα α νο ο ο μων κα λυ ψα τε Χρι στου την ε

γε ερ σι ιν και λα βε τε αρ γυ υ ρι α α και αι

ει ει ει ει ει πα α α τε ο τι η μων κοι

μω ω με ε ε νων εκ του μνη μει ου ε συ λη η η

θη ο ο νε ε ε κρος τις ει δε τις η κου σε νε

κρον κλα πε ε εν τα α πο ο τε ε μα λιστα ε σμυρ

νι σμε ε ε νον και αι γυ υ υ μνον κα τα λι

πον τα και εν τω ω τα φω τα εν τα α φι α

α α α αυ του μη πλα να σθε Ι ουου δαι αι αι οι

μα θε τε τα ασ ρη σεις των προ ο φη τω ω ων και

γνω ω ω τε ο ο τι αυ τος ε στι ι ιν α α

λη η θως ο λυ τρω της του ου κο ο ο σμου και πα αν

το δυ υ να α μος

Καὶ τῶν Πατέρων τὰ παρόντα δ' προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Σὲ τὸν ἀπερίγραπτον, καὶ ἀνερμήνευτον Λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι' ἡμᾶς φιλόανθρωπε ἀνεκήρυξε, τὸ σεπτὸν σύστημα, τῶν σοφῶν Πατέρων, Θεὸν τέλειον καὶ ἄνθρωπον, διπλοῦν ταῖς φύσεσι, καὶ ταῖς ἐνεργείαις ὑπάρχοντα, διπλοῦν καὶ ταῖς θελήσεσιν, ἓνα τὸν αὐτὸν καθ' ὑπόστασιν· ὅθεν σὺν Πατρὶ τε, καὶ Πνεύματι γινώσκοντες Θεόν, ἓνα πιστῶς προσκυνουμέν σε, τούτους μακαρίζοντες.

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Πύρρον τε καὶ Σέργιον, καὶ τὸν Ὀνώριον ἅμα, Εὐτυχῆ Διόσκορον, καὶ δεινὸν Νεστόριον κατεστρέψατε, τῶν κρημνῶν ἔνδοξοι, τὸ Χριστοῦ ποιμνιον, ἐκατέρων διασώσαντες, διπλοῦν ταῖς φύσεσιν, ἓνα τὸν Χριστὸν καθ' ὑπόστασιν, λαμπρῶς ἀνακηρύξαντες, μόναις ἐνεργείαις δεικνύμενον· ὃν καὶ προσκυνοῦντες, ὡς ἄνθρωπον, καὶ τέλειον Θεόν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, νῦν ὑμᾶς δοξάζομεν.

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἄκτιστον ἐκήρυξαν, οἱ θεοφόροι συμφώνως, τὴν θείαν ἐνέργειαν, καὶ τὴν θείαν θέλησιν τοῦ πτωχεύσαντος, τὸν ἐμὸν ἄνθρωπον, τῇ σαρκὶ νείμαντες, τὸ κτιστὸν τῆς ἐνεργείας τε, καὶ τῆς θελήσεως, φύσεως φυγόντες τὴν σύγχυσιν, ἐμφρόνως οἱ μακάριοι, ὑποστατικὴν τε διαίρεσιν· οὐς ἐν ἔτησίοις, τιμῶντες οἱ πιστοὶ ταῖς ἑορταῖς, Χριστὸν συμφώνως δοξάζομεν, τὸν αὐτοὺς δοξάσαντα.

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τριάδα τὴν ἄκτιστον, οἱ θεοφόροι Πατέρες, Θεὸν ἓνα Κύριον, ὁμοφρόνως σήμερον ἀνεκήρυξαν, τὸ ἀπλοῦν ἅπασι, τῆς μιᾶς φύσεως, καταλλήλως ὑποδείξαντες, κοινῶ θελήματι, καὶ τῆς ἐνεργείας ἀπλότητι, ἄναρχον ἀτελεύτητον, τοῦτον διὰ πάντων γνωρίσαντες· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν, αὐτοὺς ὡς Ἀποστόλων μιμητάς, καὶ τὸ ἐκείνων διδάξαντας, πάντας Εὐαγγέλιον.

Δόξα.

Ἦχος Πά

Δ Πα
ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι
Τ Πα
α α ας μυ στι ι κας ση με ρον του
Πνε ευ μα α α τος σα αλ πι ι ι ι γ γας τους θε ο
φο ρους Πα α τε ρας α α νευ φη η μη η σω ω
ω ω μεν τους με λω δη σα αντας εν με ε ε ε σω ω
της Ε εκ κλη σι ι ι ι ας με ε ε ε ε ε
λο ος ε να ρ μο ο νι ι ο ον θε ο ο λο γι ι ι
ι ας Τρι α α δα α μι α α αν α πα α ρα
αλ λα α α κτον ου σι αν τε ε και αι αι θε ο ο
τη η η η τα τους κα θαι ρε ε τα α ας τη ης πλα
α α νης και Ορ θο ο δο ξων προ ο ο μα α α
χου ους τους πρε σβευ ο ο ον τας παν το τε ε ε Κυ υ
ρι ι ι ω ε λε η θη η ναι τα ας ψυ χα α

ας η η η η μων

Ἦχος Πά Πα ρ

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τας

αι αι ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Ε ν τη ε ρυ υ θρα θα α λα α α σση

της α πει ρο γα μου υ νυ υ υμφης ει ει κων δι ι ε

γρα α α α φη η πο ο ο τε ε κει Μω υ σης

δι αι ρε ε της του ου υ υ υ δα α α α τος

εν θα δε ε Γα α βρι ι ι ηλ υ πη ρε τη ης του

θα α α α αυ μα α α α τος το τε τον βυ θον

ε πε ζε ευ σεν α βρο χω ως Ι ισ ρα α ηλ νυ υ υν

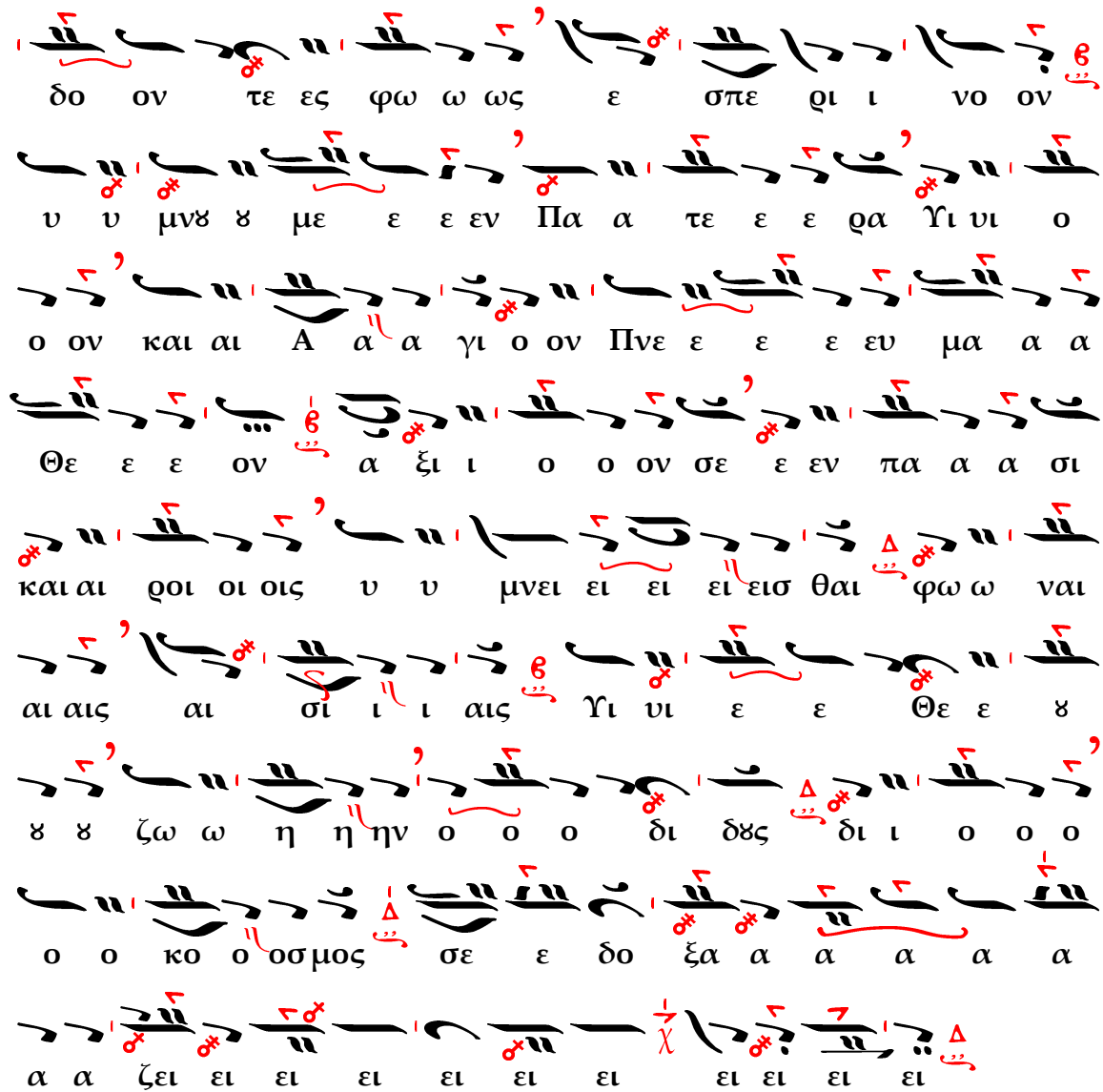
δε τον Χρι στον ε γεν νη η σεν α α σπο ο ρως

η Πα αρ θε ε ε νο ος η θα λα α ασ σα α

με τα την πα ρο δον του ου Ι ισ ρα α ηλ ε ε

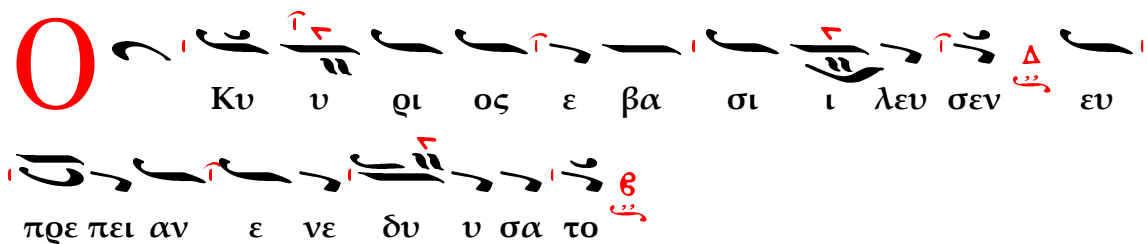
μει νε εν α α α βα α α α τος η α α α

α α α α με ε ε ε η α α με εμ πτο ο ο

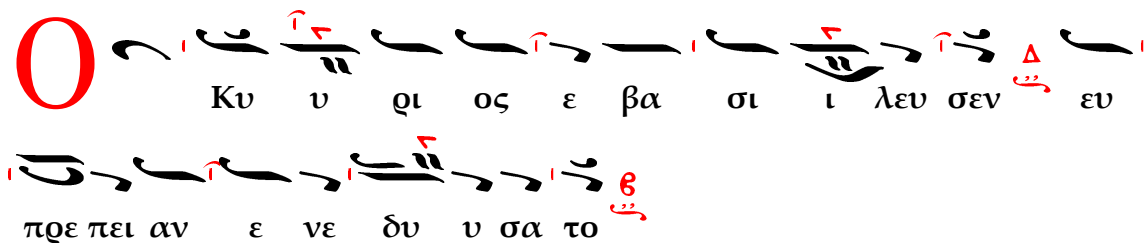
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μνη ρ με ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ρ
 ρ ζω ω η η ην ο ο ο δι δης δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.
 ᾠχος Δι-θ.

 Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

 Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται. Δ

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
αν ε νε δυ υ σα το ο ο Δ
* * *

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα (ιδ' 14-20).

Ἀκούσας Ἄβραμ, ὅτι ἠχμαλώτεται Λὼτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν. Καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβάλ, ἣ ἐστὶν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογόμορ, καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβῆ· τοῦτο ἦν πεδῖον βασιλέως. Καὶ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον· ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου. Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ὑψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα (α' 8-11,15-17).

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἴδετε, παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν. Εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς· Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστε σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ὑμῶν προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστέ, χιλιοπλασίως καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας καὶ συνετοὺς καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ πεντηκοντάρχους καὶ δεκάρχους καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνατε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρὸς καὶ

ἀναμέσον ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναμέσον προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώση πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς· οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα (ἰ' 14-21).

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· Ἰδού, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς· καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν θεῶν καὶ Κύριος τῶν κυρίων, ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερός, ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον. Ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὄρφανῷ καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῆ. Αὐτὸς καύχημά σου καὶ οὗτος Θεὸς σου, ὅστις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ θαυμαστά καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων

τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ

κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος π̄ ᾠ Κε ρ

Σ ε τον σαρκωθεν τα Σωτηηρα Χριστον και
των ουρανων μηχωρισθεν τα ενφωναισμάτων
μεγαλυνομεν ^u οτισταυρον και θανατον κατε
δε εξωδια το γενοσημων ως φιλαανθρω
πος Κυριος ^u σκυλευσας Αδου πυυλαστριημερος α

νε ε στης σω ζωντας ψυ χας η η μων ^{u q}

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,
ὧν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Ἰωάννου Ἀμῆν,
τὸ δὲ Ἀμῆν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνε-
δύσατο Κύριος δύναμιν ^{u q} και πε ρι ε ζω σα το ^{u q}

Nυ γει ει σης σου της πλευ ρας ζω ο δο
τα κρουνοϋς α φε σε ως ^{u q} πα σιν ε ξε βλυ σας ζω ης
και σωτη ρι ι ας ^{u q} σαρ κι δε θα να τον κα τε δε ξω
α θα να σι αν η μιν δω ρου μενος ^{u q} οι κη σας τα φω
δε η μας η λευ θε ρω σας ^{u q} συν α να στη σας σε αυ
τω εν δο ξωσ ως θε ος δι α του το βο ω ω μεν
φι λανθρω πε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι ^{u q}

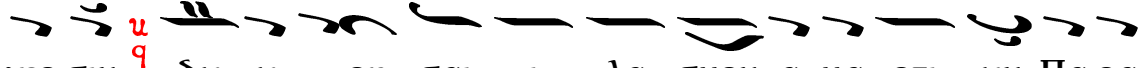
Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ^{u q} η τις ου ου σα

λευ θη σε ται ^{u q}

[H]ε νη σου η σταυ ρω σις και η εν Α δη κα θο
δος φι λαν θρω πε υ πα αρ χει σκυ λευ σας γαρ αυ τον
και τους πα λαι δε σμι ι ους συ να να στη σας σε αυ τω

 εν δο ξως ως Θε ος ^{u q} τον Πα ρα δει σον α νοι ξας

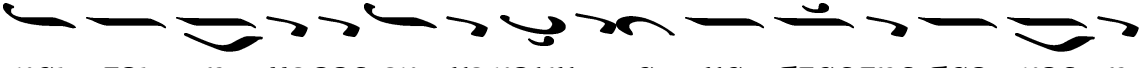

 α πο λα βειν του ου του η ξι ω σας δι ο και η μι

 ιν τοις δο ξα ζου σι την σην τρι η η με ρον ε

 γερ σιν ^{u q} δω ω ρη σαι ι λα σμον α μα ρτι ων Πα ρα

 δει ει ει σου οι κη τορας ^{u q} κα τα ξι ων ως μο νος

 ευ σπλα αγχνος ^{u q}

Στίχ. γ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε,
 εις μα κρο ο

 τη τα η με ρων ^{u q}

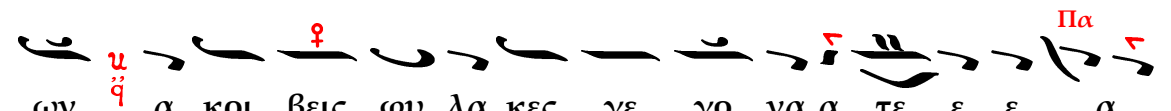
Ο δι η μας σαρκι πα θος δε ξα με νος

 και τρι η με ρος εκ νε κρων α να στας της σαρ κος η

 μων τα πα α α θη θε ρα πευ σον ^{u q} και α να στη σον

 εκ πται σμα των χα λε πων φι λαν θρω πε και σω σον η μας ^{u q}

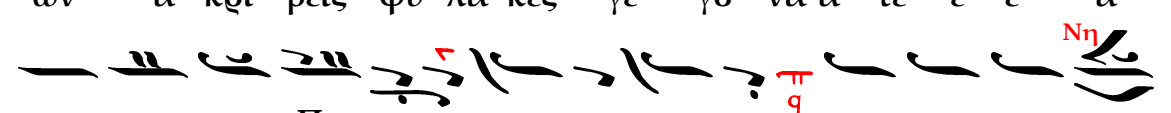
^{Ἦχος} Γα ρ

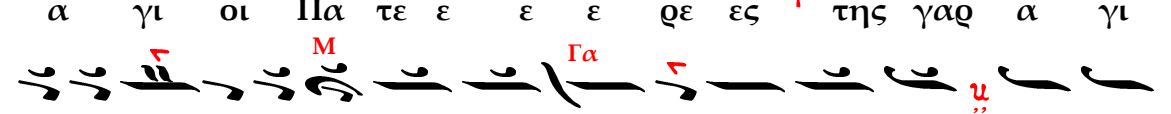
Δ ^{Νη} ο ξα α ^{Γα} Πα τρι ι ι ι και ^{Πα} Υι υι ω και

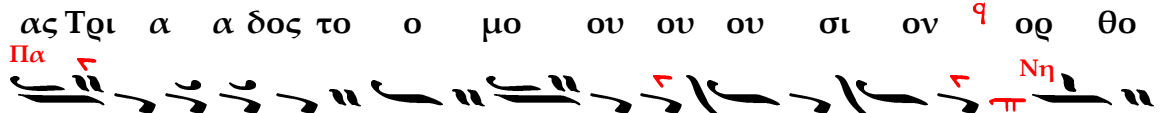
 αι Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι ^{π q}

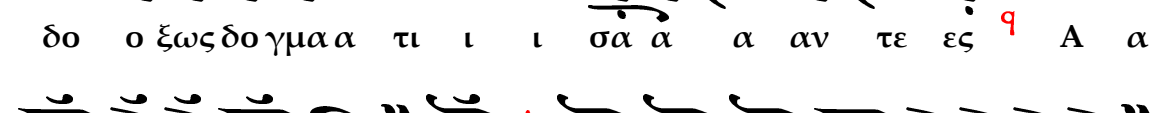
Α ^{Γα} πο στο λι κω ω ν πα ρα δο ο ο σε

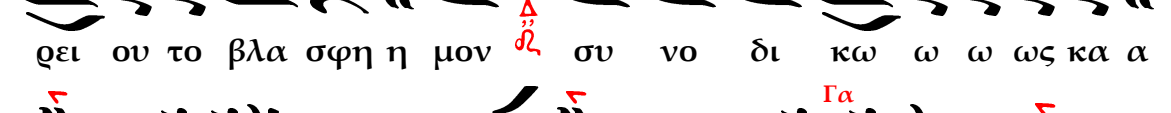

 ων ^{u q} α κρι βεις ♀ φυ λα κες γε γο να α τε ε ε α ^{Πα}

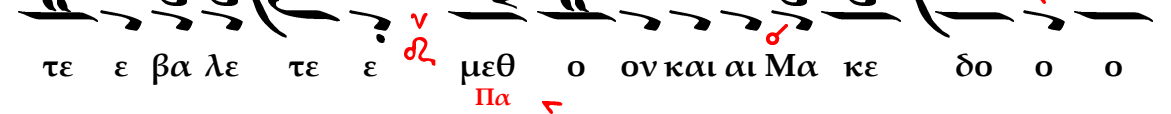

 α γι οι Πα τε ε ε ε ρε ες ^{π q} της γαρ α γι ^{Νη}

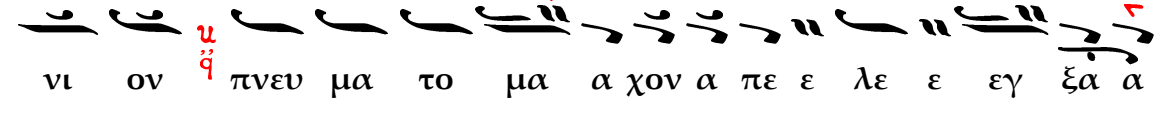

 ας Τρι α α δος το ο μο ου ου ου σι ον ^{u q} ορ θο ^Μ

 δο ο ξως δο γμα α τι ι ι σα α α αν τε ες ^{π q} Α α ^{Νη}

 ρει ου το βλα σφη η μον ^Δ συ νο δι κω ω ω ως κα α

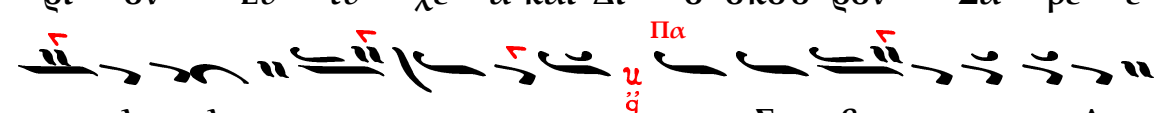

 τε ε βα λε τε ε ^{ν q} μεθ ο ον και αι Μα κε δο ο ο ^{Γα}

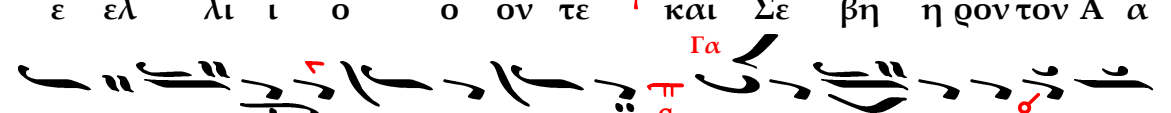

 νι ον ^{u q} πνευ μα το μα α χον α πε ε λε ε εγ ξα α ^{Πα}

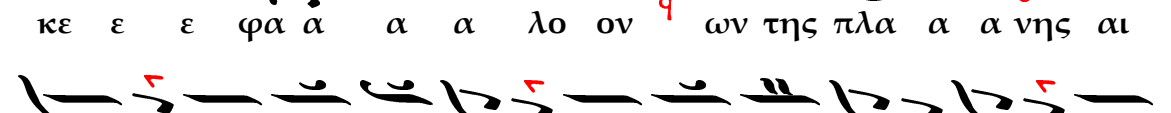

 α αν τε ες ^{π q} κα τε κρι να α τε Νε στο ο ο ^{Νη}

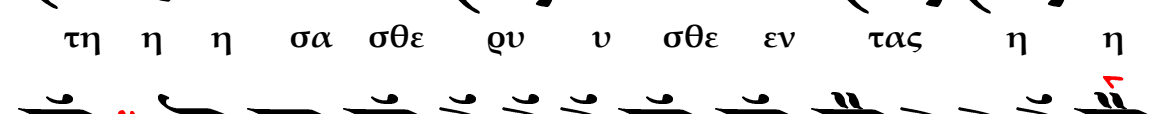

 ρι ον ^{u q} Ευ τυ χε α και Δι ο σκο ο ρον ^{u q} Σα βε ε ^{Γα}

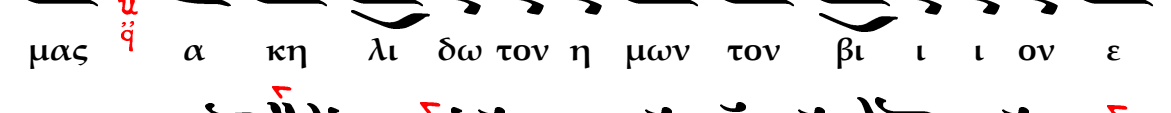

 ε ελ λι ι ο ο ον τε ^{u q} και Σε βη η ρον τον Α α ^{Πα}

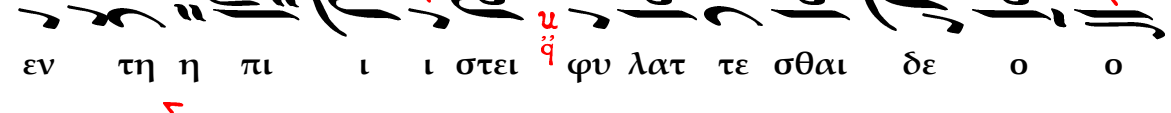

 κε ε ε φα α α α λο ον ^{π q} ων της πλα α α νης αι ^{Γα}

 τη η η σα σθε ρυ υ σθε εν τας η η

 μας ^{u q} α κη λι δω τον η μων τον βι ι ι ον ε

 εν τη η πι ι ι στει ^{u q} φυ λατ τε σθαι δε ο ο

 ο ο ο ο με ε θα ^{π q}

K ^{Νη} αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω ^{Γα} ^{Πα}

ναστωναιαι ω ω νων α μη ην
A^{νη} σπο ο ρως εκ θει ει ου Πνε ευ μα τος βου λη
 σει δε Πα α τρος συ νει λη φα ας Υι ον το ον του ου ου
 Θε ε ε ε ου ου εκ Πα τρος α μη το ο ρα προ
 των αι ω ω νων υ υ πα α ρ χο ο ο ον τα α
 δι η μας δε εκ σου α πα το ο ρα γε ε ε
 ε γο ο νο ο ο τα σα ρκι ι ι α α πε ε
 κυ υ υ η η η η η σα ας και βρε φο ος ε ε
 γα λου χη σα ας δι ο μη πα α αυ ση η πρε
 σβε ε ε ευ ει ν του λυ τρω θη ναι κιν δυ υ υ υ υ
 νων τας ψυ χα ας η η μω ω ω ω ν

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ ᾠδῆ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἤτοιμάσας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις

ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος π̄ ᾱ Κε ς

Τ^{Κε} **ον** **συ** **να** **ναρχον** **λο** **γον** **Πα** **τρι** **και** **Πνευ** **μα** **τι** **τον**
εκ **Παθ** **θε** **νου** **τε** **χθεν** **τα** **εις** **σω** **τη** **ρι** **αν** **η** **μων**
α **νυ** **μνη** **σω** **μεν** **πι** **στοι** **και** **προ** **σκυ** **νη** **σω** **μεν** **ο** **τι**
ηυ **δο** **κη** **σε** **σαρ** **κι** **α** **νελ** **θειν** **εν** **τω** **σταυ** **ρω** **και** **θα**
να **τον** **υ** **πο** **μει** **ναι** **και** **ε** **γει** **ραι** **τους** **τεθ** **νε**
ω **ω** **τας** **εν** **τη** **εν** **δο** **ξω** **α** **να** **στα** **σει** **αυ** **του**

Δόξα. Τῶν Πατέρων.

Ἦχος π̄ β̄ Γα ρ

Υ **περ** **δε** **δο** **ξα** **σμε** **νος** **ει** **Χρι** **στε** **ο** **ο** **Θε** **ε**

ος η η μων ο φω στη ρας ε πι γης τς πα
 τε ρας η μων θε με λι ι ω ω σας και δι αυ των
 προς την α λη θι νην πι στιν παν τας η μας ο δη
 γη σας πο λυ ευσπλαγ χνε ε δο ξα α σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ο δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυρω
 σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα
 να τον σκυ λε ευσας και ε γερσιν δει ξαςως Θε ος μη πα
 ρι δησους ε πλασας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι
 λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
 σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
 σω ω σον Σω τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν μὲν προηγῆθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *